

مقاله پژوهشی اصیل

بررسی تاثیر دو روش پیگیری مراقبتی تلفنی و پیامکی بر تبعیت از درمان در بیماران جراحی بای پس شریان کرونر

زهرا پشت چمن^۱، کارشناس ارشد پرستاری مراقبت های ویژه*مریم جدید میلانی^۲، دکترای پرستاریفروزان آتش زاده شوریده^۳، دکترای پرستاریعلیرضا اکبرزاده باغبان^۴، دکترای آمار زیستی

خلاصه

هدف. هدف مطالعه حاضر، بررسی تاثیر دو روش پیگیری مراقبتی تلفنی و پیامکی بر تبعیت از درمان بیماران پس از عمل جراحی بای پس شریان کرونر، بستری در بخش های جراحی قلب بیمارستان های منتخب شهر تهران بود.

زمینه. یکی از مهم ترین جنبه های مراقبتی و پیگیری بعد از عمل جراحی بای پس شریان کرونر، تبعیت از برنامه درمانی است؛ به گونه ای که موفقیت جراحی در طولانی مدت به تبعیت از برنامه درمانی وابسته است.

روش کار. این کارآزمایی بالینی بر روی بیماران تحت جراحی بای پس شریان کرونر بستری در بخش های جراحی قلب بیمارستان های منتخب شهر تهران، در سال ۱۳۹۳ انجام شد. در این مطالعه، ۹۰ بیمار به روش مبتنی بر هدف انتخاب و با تخصیص تصادفی، در یکی از سه گروه ۳۰ نفری پیگیری تلفنی، پیامکی و کنترل قرار گرفتند. پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک و پرسشنامه تبعیت از درمان به روش مصاحبه حضوری، در دو نوبت (شروع مطالعه و دو ماه بعد از شروع مطالعه) تکمیل گردید. قبل از ترخیص، به دو گروه پیگیری تلفنی و پیامکی، آموزش حضوری و کتابچه آموزشی داده شد. در گروه پیگیری تلفنی، هفته ای سه بار و به مدت دو ماه تماس تلفنی برقرار گردید و در گروه پیگیری پیامکی، روزانه یک پیامک و به مدت دو ماه ارسال گردید. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون های آماری کای دو، آزمون دقیق فیشر، تی زوجی، آنالیز واریانس یک طرفه، آنالیز کوواریانس و آزمون تعقیبی بونفرونی استفاده شد.

یافته ها. بین دو گروه پیگیری تلفنی و پیامکی از لحاظ تغییرات نمره تبعیت از درمان قبل و بعد از مداخله تفاوت آماری معناداری وجود نداشت. بین دو گروه پیگیری تلفنی و کنترل ($p < 0/001$) و دو گروه پیگیری پیامکی و کنترل ($p < 0/001$) از لحاظ امتیاز تبعیت از درمان، قبل و بعد از مداخله، تفاوت آماری معناداری مشاهده شد.

نتیجه گیری. یافته های مطالعه نشان داد که پیگیری تلفنی و پیامکی، هر دو، منجر به بهبود تبعیت از درمان بیماران بعد از جراحی بای پس شریان کرونر می شوند. بنابراین، پیشنهاد می شود از این روش های مراقبتی، در پیگیری بیماران قلبی استفاده گردد.

کلیدواژه ها: پیگیری مراقبتی تلفنی، پیگیری مراقبتی پیامکی، تبعیت از درمان، جراحی بای پس شریان کرونر

۱ دانشجوی کارشناسی ارشد پرستاری مراقبت های ویژه، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

۲ استادیار، گروه پرستاری، عضو هیئت علمی دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران (* نویسنده مسئول) پست الکترونیک: milani2000ir@yahoo.com

۳ استادیار، گروه مدیریت پرستاری، عضو هیئت علمی دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران

۴ دانشیار، دکترای آمار زیستی، گروه علوم پایه، عضو هیئت علمی دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران

مقدمه

در حال حاضر بیماری‌های قلب و عروق از شایع‌ترین بیماری‌های موجود در جوامع بشری محسوب می‌شوند و تعداد این بیماران در دهه‌های اخیر رو به افزایش بوده است (گلدبرگ و همکاران، ۲۰۰۰). در ایران نیز، سن ابتلا به بیماری عروق کرونر در حال کاهش می‌باشد (شهسواری و همکاران، ۱۳۸۸). درمان جراحی از جمله جراحی بای پس شریان کرونر، روشی اساسی و حیاتی در درمان بیماری‌های قلبی عروقی است (فینکل مییر، ۲۰۰۰)، زیرا در مقایسه با درمان طبی، در رفع دردهای آنژیونی و افزایش سطح تحمل فعالیت موثرتر می‌باشد (نیکروان مفرد و شیرینی، ۱۳۸۹). افزایش روز افزون بیماری‌های قلبی، افزایش میزان بستری شدن ناشی از این بیماری‌ها و هزینه بالای مراقبت و درمان، نظام سلامت را در قرن حاضر با چالش مهمی مواجه کرده است (سلیمانی، ۱۳۹۳). به همین دلیل، پیشگیری از عوارض بیماری‌های قلبی عروقی و درمان موفق آن‌ها ضروری است و نیازمند انجام اقدامات پیشگیرانه و درمانی مانند فعالیت فیزیکی، رعایت رژیم غذایی مناسب و تداوم در مصرف داروهای مربوطه است و این امر تنها با مشارکت فعال بیماران در امور درمان و اجرای توصیه‌های اعضاء تیم درمان میسر است که از آن تحت عنوان تبعیت از درمان نام می‌برند (هاشم دباغیان و همکاران، ۱۳۸۴).

در واقع، یکی از اصلی‌ترین نگرانی‌ها و مشکلات بالینی کارکنان نظام سلامت، مشکلات مربوط به عدم تبعیت بیماران از رژیم درمانی تجویز شده می‌باشد. تبعیت از درمان، در بیماری‌های مزمن، از جمله بیماری قلبی که مبتلایان به آن باید به مدت طولانی از درمان تجویز شده پیروی می‌نمایند، اهمیت بیشتری پیدا می‌کند (اسکلار و همکاران، ۲۰۰۸). همچنین، کاهش مدت اقامت بیماران در بیمارستان، فرصت کمتری را برای ارائه اطلاعات به بیماران و پاسخ دادن به نگرانی‌های آنان فراهم می‌کند، بنابراین، پیگیری بعد از ترخیص جهت مراقبت از خود امری ضروری است (وال و همکاران، ۲۰۰۲؛ براگادوتیر، ۲۰۰۸)، زیرا یکی از مهم‌ترین جنبه‌های مراقبت و پیگیری بیماران بعد از عمل جراحی بای پس شریان کرونر نیز تبعیت از برنامه درمانی است؛ به گونه‌ای که موفقیت جراحی در طولانی مدت به تبعیت از برنامه درمانی وابسته است و این تبعیت جهت پیشگیری از گرفتگی مجدد شریان‌های کرونر ضروری و حیاتی است (وودز و همکاران، ۲۰۱۰).

پیشرفت فناوری و مراقبت‌های پزشکی موجب شده است مراقبت از افراد با بیماری‌های حاد و عفونی به سمت مراقبت از بیماران با بیماری‌های مزمن سوق پیدا کند (وان کوئیکن، ۲۰۰۹). در ارتباط با پیشرفت فناوری و ارائه‌ی مراقبت به بیمار توسط پرستار، واژه‌ای به نام مراقبت پرستاری از راه دور مطرح می‌شود (پک، ۲۰۰۵). در مراقبت پرستاری از راه دور، ارائه‌ی مراقبت با استفاده از وسایل ارتباطی نظیر فیلم‌های ویدیویی، اینترنت و تلفن میسر می‌شود. از بین وسایل ارتباطی از راه دور، تلفن به عنوان وسیله‌ای که در دسترس بیشتر افراد است؛ به صورت روزافزونی مورد استفاده قرار می‌گیرد (بلک و هاوکس، ۲۰۰۵). بسیاری از مطالعات انجام شده در سایر کشورها نیز، خدمات تلفنی را موثرترین و اقتصادی‌ترین روش پیگیری در بیماری‌های مزمن معرفی کرده‌اند (ونگ و همکاران، ۲۰۰۴)، زیرا پیگیری از طریق تلفن می‌تواند سبب کاهش نیاز بیماران به ویزیت‌های غیرضروری شود و بیماران به بهترین مراجع ارائه‌دهنده‌ی مراقبت ارجاع داده شوند (فرینکلن، ۲۰۰۶). پیام کوتاه نیز، که یکی از عملکردهای تکنیکی تلفن همراه می‌باشد، می‌تواند به عنوان یک ابزار حمایتی برای تشویق بیماران به کار برده شود، به گونه‌ای که در برنامه‌ریزی سلامتی خود دخالت بیشتری داشته باشند (هدگسن، ۲۰۰۵؛ پاتریک و همکاران، ۲۰۰۸). سرویس پیام کوتاه به عنوان یک روش پیگیری می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد.

در کشور ایران، پژوهش‌هایی در مورد تاثیر استفاده از تلفن و پیامک در بیماری‌هایی نظیر دیابت و تعویض دریچه قلب و نارسایی قلبی صورت گرفته است. مطالعه موسوی‌فر و همکاران (۱۳۹۰) نشان داد که پیگیری تلفنی و پیام کوتاه هر دو بر تبعیت از رژیم درمانی بیماران دیابتی موثر است. همچنین، صادقی شرمه و همکاران (۱۳۹۲)، در مطالعه خود به این نتیجه رسیدند که مراقبت پیگیری تلفنی و پیامکی هر دو، کیفیت زندگی بیماران تعویض دریچه قلب را ارتقاء می‌بخشند. مطالعه شجاعی و همکاران (۱۳۹۲) نیز نشان داد که آموزش دادن و ارائه کتابچه‌ی آموزشی به بیماران نمی‌تواند به تنهایی پذیرش مجدد را کاهش دهد و آموزش به بیمار باید با روش‌های پیگیری بعد از ترخیص همراه باشد. در زمینه‌ی اهمیت تبعیت از رژیم درمانی در بیماران قلبی می‌توان به مطالعه حیدری و همکاران (۱۳۹۰) اشاره نمود. بر اساس این مطالعه، عدم تبعیت از رژیم درمانی در بیماران قلبی از عواملی است که می‌تواند منجر به بستری مجدد این بیماران گردد و بنابراین، ارائه‌ی راهکارهایی جهت تبعیت از رژیم درمانی در بیماران قلبی باید مورد توجه قرار گیرد.

با توجه به اهمیت تبعیت از درمان و نقش آموزش و پیگیری در بهبود رژیم درمانی بیمارانی که تحت عمل جراحی بای پس شریان کرونر قرار می گیرند، هدف این مطالعه، بررسی مقایسه ای تاثیر روش پیگیری مراقبتی تلفنی و پیامکی بر تبعیت از درمان بیماران پس از عمل جراحی بای پس شریان کرونر، بستری در بخش های جراحی قلب بیمارستان های منتخب شهر تهران بود.

مواد و روش ها

پژوهش حاضر یک مطالعه کارآزمایی بالینی بود. جامعه آماری این پژوهش را بیماران جراحی بای پس شریان کرونر بستری در بخش جراحی قلب بیمارستان های منتخب شهر تهران تشکیل دادند. نمونه گیری به روش مبتنی بر هدف انجام شد، به این ترتیب که ۹۰ بیمار که معیارهای ورود به مطالعه را داشتند، به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدند. معیارهای ورود به مطالعه شامل دسترسی به تلفن در منزل، داشتن تلفن همراه به صورت شخصی یا در خانواده، داشتن سواد خواندن و نوشتن، نداشتن مشکل بینایی یا دسترسی به شخص ثالث که قادر به خواندن پیام کوتاه برای بیمار باشد، فقدان مشکل تکلم و شنوایی و دامنه سنی ۱۸ تا ۷۵ سال بودند. معیارهای خروج شامل بستری شدن در بیمارستان در طول مطالعه به هر دلیلی، عدم پاسخ گویی به تماس تلفنی و پیام های کوتاه، عدم تمایل به ادامه شرکت در مطالعه و بروز مشکلات جسمی و روانی منتج به ناتوانی بیمار در هر مرحله از پژوهش بودند. ابزار پژوهش شامل فرم اطلاعات دموگرافیک و پرسشنامه تبعیت از درمان مدانلو (۱۳۹۲) بود.

پرسشنامه تبعیت از درمان، در سال ۱۳۹۲ توسط مدانلو برای بیماران مبتلا به بیماری های مزمن طراحی و روان سنجی شد. این پرسشنامه شامل ۴۰ سوال در حیطه های اهتمام در درمان (۹ سوال)، تمایل به مشارکت در درمان (۷ سوال)، توانایی تطابق (۷ سوال)، تلفیق درمان با زندگی (۵ سوال)، چسبیدن به درمان (۴ سوال)، تعهد به درمان (۵ سوال) و تدبیر در اجرای درمان (۳ سوال) می باشد. دامنه امتیاز در حیطه های اهتمام در درمان، صفر تا ۴۵؛ تمایل به مشارکت در درمان، صفر تا ۳۵؛ توانایی تطابق، صفر تا ۳۵؛ تلفیق درمان با زندگی، صفر تا ۲۵؛ چسبیدن به درمان، صفر تا ۲۰؛ تعهد به درمان، صفر تا ۲۵؛ و تدبیر در اجرای درمان، صفر تا ۱۵ می باشد که بر اساس دستورالعمل طراح پرسشنامه، امتیازهای اولیه تبدیل به امتیاز بین صفر تا ۱۰۰ می شود. براساس این پرسشنامه، کسب ۷۵ تا ۱۰۰ درصد امتیاز، به معنای تبعیت از درمان بسیار خوب؛ ۵۰ تا ۷۴ درصد امتیاز، به معنای تبعیت از درمان خوب؛ ۲۶ تا ۴۹ درصد امتیاز، به معنای تبعیت از درمان متوسط؛ و کسب صفر تا ۲۵ درصد امتیاز، به معنای تبعیت از درمان ضعیف در نظر گرفته می شود. پایایی ابزار تبعیت از درمان با استفاده از روش آزمون مجدد سنجیده و ضریب همبستگی ۰/۸۷۵ گزارش شد (مدانلو، ۱۳۹۲). در پژوهش حاضر نیز ضریب همبستگی با استفاده از آزمون مجدد، ۰/۷۳ محاسبه شد.

پژوهشگر بعد از اخذ مجوز از کمیته اخلاق دانشگاه شاهد و تایید موضوع پژوهش در واحد پژوهش و تحقیقات بیمارستان ها، به بیمارستان های منتخب مراجعه کرد و بیمارانی که تحت عمل جراحی بای پس شریان کرونر قرار گرفته بودند و شرایط ورود به مطالعه را داشتند به صورت نمونه گیری هدفمند انتخاب کرد. پژوهشگر ضمن معرفی خود به بیماران واجد شرایط، هدف از انجام مطالعه و روش کار را توضیح داد و رضایت نامه ای شفاهی و کتبی از داوطلبان ثبت نام شده اخذ گردید. سپس بیماران به صورت تخصیص تصادفی به سه گروه پیگیری مراقبتی تلفنی، پیگیری مراقبتی از طریق پیام کوتاه و گروه کنترل تقسیم شدند و پرسشنامه تبعیت از درمان، بعد از عمل جراحی بای پس شریان کرونر توسط آن ها تکمیل شد. سپس، به بیماران دو گروه پیگیری تلفنی و پیگیری پیامکی، آموزش حضوری به همراه کتابچه ای آموزشی قبل از ترخیص داده شد. بیماران گروه پیگیری تلفنی، هفته ای سه بار و به مدت ۸ هفته از طریق برقراری تماس تلفنی توسط پژوهشگر تحت پیگیری مراقبتی تلفنی قرار گرفتند. طول مدت مکالمه نیز بر اساس مطالعات انجام شده در این زمینه (صادقی شرمه و همکاران، ۱۳۹۲؛ موسوی فر و همکاران، ۱۳۹۰) به طور متوسط ۲۰ دقیقه در نظر گرفته شد. زمان برقراری تماس تلفنی ۸ صبح تا ۸ شب با توجه به نظر خود بیماران بود. بیماران در گروه پیگیری مراقبتی پیامکی نیز، به مدت ۸ هفته و با ارسال روزانه یک پیامک با استفاده از سرویس پیام کوتاه توسط پژوهشگر تحت پیگیری مراقبتی پیامکی قرار گرفتند. محتویات مکالمه های تلفنی و متون پیام کوتاه مشابه هم و شامل ارزیابی تبعیت از درمان بود. بعد از ۸ هفته از شروع مداخله، کلیه بیماران مورد پژوهش در گروه پیگیری مراقبتی تلفنی و پیامکی و کنترل، با برنامه ریزی های از قبل انجام شده، به بیمارستان مراجعه کردند و پرسشنامه تبعیت از درمان، مجدداً توسط آنان تکمیل شد. تجزیه و تحلیل اطلاعات با استفاده از آمار توصیفی و استنباطی نظیر آزمون های آماری کای دو، دقیق فیشر، تی زوجی و آنالیز واریانس یک طرفه، آنالیز کوواریانس و آزمون تعقیبی بونفرونی با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۱۸ انجام گردید.

یافته‌ها

جدول شماره ۱ یافته‌های دموگرافیک را به تفکیک گروه‌های مورد مطالعه نشان می‌دهد. نتایج پژوهش نشان داد که میانگین سن بیماران در گروه پیگیری تلفنی، ۵۸/۲۷ سال با انحراف معیار ۷/۰۶ سال؛ در گروه پیامک، ۵۳/۸۷ سال با انحراف معیار ۹/۱۷ سال؛ و در گروه کنترل، ۶۱/۷۳ سال با انحراف معیار ۹/۷۳ سال بود. بیش از نیمی از بیماران را در هر سه گروه پیگیری تلفنی (۵۶/۷ درصد)، پیامک (۶۰ درصد)، و کنترل (۵۶/۷ درصد)، مردان تشکیل دادند. بیش از سه‌چهارم بیماران در هر سه گروه پیگیری تلفنی (۷۶/۷ درصد)، پیامک (۸۳/۳ درصد) و کنترل (۸۰ درصد)، متاهل بودند. کمتر از نیمی از بیماران در سه گروه پیگیری تلفنی (۴۳/۳ درصد)، پیامک (۴۰ درصد) و کنترل (۳۶/۷ درصد)، خانه‌دار و حدود یک‌چهارم بیماران در سه گروه پیگیری تلفنی (۲۶/۷ درصد)، پیامک (۲۰ درصد) و کنترل (۲۳/۳ درصد)، بازنشسته بودند.

جدول شماره ۱: توزیع فراوانی مطلق و نسبی ویژگی دموگرافیک واحدهای پژوهش به تفکیک گروه‌های مورد مطالعه

گروه	پیگیری تلفنی			پیامک			کنترل		
	متغیر	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	متغیر	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)
جنس									
مرد		۱۷ (۵۶/۷)	۱۸ (۶۰)	۱۷ (۵۶/۷)			مرد	۱۷ (۵۶/۷)	۱۸ (۶۰)
زن		۱۳ (۴۳/۳)	۱۲ (۴۰)	۱۳ (۴۳/۳)			زن	۱۳ (۴۳/۳)	۱۲ (۴۰)
وضعیت تاهل									
مجرد		۷ (۲۳/۳)	۵ (۱۶/۷)	۷ (۲۳/۳)			مجرد	۷ (۲۳/۳)	۵ (۱۶/۷)
متاهل		۲۳ (۷۶/۷)	۲۵ (۸۳/۳)	۲۳ (۷۶/۷)			متاهل	۲۳ (۷۶/۷)	۲۵ (۸۳/۳)
تحصیلات									
زیر دیپلم		۲۲ (۷۳/۳)	۱۸ (۶۰)	۲۲ (۷۳/۳)			زیر دیپلم	۲۲ (۷۳/۳)	۱۸ (۶۰)
دیپلم		۷ (۲۳/۳)	۹ (۳۰)	۷ (۲۳/۳)			دیپلم	۷ (۲۳/۳)	۹ (۳۰)
دانشگاهی		۱ (۳/۳)	۳ (۱۰)	۱ (۳/۳)			دانشگاهی	۲ (۶/۷)	۳ (۱۰)
وضعیت اشتغال									
دولتی		۱ (۳/۳)	۳ (۱۰)	۱ (۳/۳)			دولتی	۳ (۱۰)	۳ (۱۰)
آزاد		۶ (۲۰)	۶ (۲۰)	۶ (۲۰)			آزاد	۵ (۱۶/۷)	۶ (۲۰)
بیکار		۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)			بیکار	۱ (۳/۳)	۰ (۰)
بازنشسته		۸ (۲۶/۷)	۶ (۲۰)	۸ (۲۶/۷)			بازنشسته	۷ (۲۳/۳)	۶ (۲۰)
خانه‌دار		۱۳ (۴۳/۳)	۱۲ (۴۰)	۱۳ (۴۳/۳)			خانه‌دار	۱۱ (۳۶/۷)	۱۲ (۴۰)
سایر		۲ (۶/۷)	۳ (۱۰)	۲ (۶/۷)			سایر	۳ (۱۰)	۳ (۱۰)
تعداد گرافت									
دو رگ		۴ (۱۳/۳)	۶ (۲۰)	۴ (۱۳/۳)			دو رگ	۶ (۲۰)	۶ (۲۰)
سه رگ		۲۶ (۸۶/۷)	۲۴ (۸۰)	۲۶ (۸۶/۷)			سه رگ	۲۴ (۸۰)	۲۴ (۸۰)

بیش از نیمی از بیماران نیز در سه گروه پیگیری تلفنی (۷۳/۳ درصد)، پیامک (۶۰ درصد) و کنترل (۷۰ درصد)، تحصیلات زیر دیپلم داشتند. نیمی از بیماران در گروه پیگیری تلفنی (۵۰ درصد) و بیش از نیمی از بیماران گروه پیامک (۶۰ درصد) و کنترل (۵۶/۷ درصد)، سابقه چند بیماری زمینه‌ای با هم را داشتند و بیش از نیمی از بیماران در سه گروه پیگیری تلفنی (۵۳/۳ درصد)، پیامک (۶۳/۳ درصد) و کنترل (۶۶/۷ درصد)، سابقه خانوادگی بیماری عروق کرونر را ذکر کردند. نیمی از بیماران در گروه پیگیری تلفنی (۵۰ درصد) و کمتر از نیمی از بیماران گروه پیامک (۴۰ درصد) و بیش از نیمی از بیماران در گروه کنترل (۵۶/۷ درصد)، مدت زمان ابتلا به بیماریشان کمتر از یک سال بود و اکثر بیماران در گروه های پیگیری تلفنی (۸۶/۷ درصد)، پیامک (۸۰ درصد) و کنترل (۸۰ درصد)، سه گرافت دریافت کردند.

ادامه جدول شماره ۱: توزیع فراوانی مطلق و نسبی ویژگی دموگرافیک واحدهای پژوهش به تفکیک گروه های مورد مطالعه

گروه	پیگیری تلفنی	پیامک	کنترل
متغیر	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)	تعداد (درصد)
مدت ابتلا به بیماری شریان کرونر (سال)			
کمتر از ۱	۱۵ (۵۰)	۱۲ (۴۰)	۱۷ (۵۶/۷)
۱ تا ۲	۷ (۲۳/۳)	۹ (۳۰)	۷ (۲۳/۳)
۲ تا ۳	۶ (۲۰)	۵ (۱۶/۷)	۳ (۱۰)
۳ تا ۴	۰ (۰)	۲ (۶/۷)	۱ (۳/۳)
۴ تا ۵	۱ (۳/۳)	۰ (۰)	۱ (۳/۳)
بیشتر از ۵	۱ (۳/۳)	۲ (۶/۷)	۱ (۳/۳)
ابتلا به بیماری های زمینه ای			
دیابت	۶ (۲۰)	۶ (۲۰)	۷ (۲۳/۳)
فشار خون بالا	۳ (۱۰)	۳ (۱۰)	۳ (۱۰)
هایپرلیپیدمی	۲ (۶/۷)	۰ (۰)	۱ (۳/۳)
انفارکتوس میوکارد	۳ (۱۰)	۲ (۶/۷)	۲ (۶/۷)
ابتلا به چند بیماری	۱۵ (۵۰)	۱۸ (۶۰)	۱۷ (۵۶/۷)
بدون بیماری زمینه ای	۱ (۳/۳)	۱ (۳/۳)	۰ (۰)

بیماران در سه گروه، از نظر متغیرهای دموگرافیک به جز سن، تفاوت آماری معناداری نداشتند و با هم همگن بودند. لذا تاثیر سن به عنوان عامل خارجی در نتیجه آزمون، از طریق آزمون آنالیز کوواریانس کنترل گردید. بعد از مداخله، میانگین و انحراف معیار تبعیت از درمان به ترتیب، در گروه های پیگیری تلفنی، ۶۷/۷۵ و ۵/۴۱؛ در گروه پیامک، ۶۶/۱۸ و ۵/۶۰؛ و در گروه کنترل، ۵۹/۸۰ و ۵/۳۴ بود و آزمون آماری آنالیز کواریانس تفاوت آماری معناداری را بین سه گروه از نظر تبعیت از درمان بعد از مداخله نشان داد ($p < 0.001$). همچنین، آزمون آماری تی زوجی، اختلاف آماری معناداری، بین نمره تبعیت از درمان قبل و بعد از مداخله، در هر یک از سه گروه نشان داد ($p < 0.001$).

آزمون آنالیز کوواریانس نیز اختلاف آماری معناداری را بین سه گروه پیگیری تلفنی، پیامکی و کنترل از نظر تغییرات نمره تبعیت از درمان، قبل و بعد از مداخله نشان داد ($P < 0/0001$). آزمون تعقیبی بونفرونی نشان داد که بین دو گروه پیگیری تلفنی و پیامکی از لحاظ تغییرات نمره تبعیت از درمان، قبل و بعد از مداخله تفاوت آماری معناداری وجود ندارد. همچنین، بر اساس آزمون بونفرونی، بین دو گروه پیگیری تلفنی و کنترل ($P < 0/0001$) و دو گروه پیگیری پیامکی و کنترل ($P < 0/0001$) از لحاظ تغییرات نمره تبعیت از درمان، قبل و بعد از مداخله تفاوت آماری معناداری مشاهده شد. تاثیر مداخلات بر میزان تبعیت از درمان در گروه‌های پیگیری تلفنی و پیامکی در بیماران جراحی بای پس شریان کرونر در جدول شماره ۲ ارائه شده است.

جدول شماره ۲: تاثیر مداخلات بر میزان تبعیت از درمان در گروه‌های پیگیری تلفنی و پیامکی و کنترل در بیماران جراحی بای پس شریان کرونر

گروه	میانگین (انحراف معیار)	میانگین (انحراف معیار)	آزمون درون گروهی تی زوجی	آزمون بین گروهی آنالیز واریانس	آزمون بین گروهی آنالیز کوواریانس
تلفن	۵۷/۸۰ (۶/۰۷)	۶۷/۷۵ (۵/۴۱)	T= ۱۳/۵۲ P= ۰/۰۰۰		
پیامک	۵۶/۸۸ (۵/۶۳)	۶۶/۱۸ (۵/۶۰)	T= ۱۲/۳۱ P= ۰/۰۰۰		
کنترل	۵۶/۸۷ (۵/۲۹)	۵۹/۸۰ (۵/۳۴)	T= ۶/۶۹ P= ۰/۰۰۰		
				F=۳۲/۴۸ P=۰/۰۰۰	
				P= ۰/۷۷	F= ۰/۲۷

بحث

نتایج مطالعه نشان داد که بعد از مداخله، بین میانگین امتیاز تبعیت از درمان سه گروه، اختلاف آماری معناداری وجود دارد. همچنین، مشخص شد که این اختلاف بین دو گروه پیگیری تلفنی و پیامکی معنادار نبود، اما بین دو گروه پیگیری تلفنی و کنترل و همچنین، دو گروه پیگیری پیامکی و کنترل معنادار بود. این بدان معناست که هر دو مداخله پیگیری تلفنی و پیامکی سبب بهبود تبعیت از درمان شدند. البته میانگین امتیاز تبعیت از درمان در هر سه گروه نسبت به قبل از مطالعه افزایش پیدا کرد و با توجه به تفاوت میانگین‌ها، تاثیر پیگیری تلفنی بیشتر از پیامکی بوده است؛ اما این اختلاف از نظر آماری معنادار نبود. نتایج پژوهش حاضر با نتایج به دست آمده در مطالعه موسوی فر و همکاران (۱۳۹۰) همخوانی دارد که در آن، بین دو گروه مداخله تلفنی و پیامکی در امتیاز تبعیت از رژیم درمانی بیماران دیابتی تفاوت آماری معناداری مشاهده نشد و دو گروه مداخله، اثر یکسانی در بهبود رژیم درمانی بیماران داشتند. در مطالعه ناندی و همکاران (۲۰۱۳) که فقط از پیام کوتاه جهت مراقبت از بیماران نارسایی قلبی بعد از ترخیص استفاده شد، بیماران در گروه پیگیری تلفنی نسبت به گروه کنترل، بهبود بهتری در مراقبت از خود و اصلاح روش زندگی داشتند. در مطالعه رولمن و همکاران (۲۰۰۹) نیز که از تلفن برای درمان افسردگی بعد از عمل بای پس شریان کرونر استفاده گردید، تفاوت آماری معناداری بین گروه آزمون و کنترل مشاهده شد و بهبودی در سلامت روان و عملکرد فیزیکی و نشانه‌های خلق در گروه مداخله تلفنی گزارش شد. اما یافته‌های مطالعه صادقی شرمه و همکاران (۱۳۹۲) که به بررسی دو روش پیگیری تلفنی و پیامکی بر کیفیت زندگی بیماران تعویض دریچه پرداختند مغایر با یافته‌های مطالعه حاضر است. در آن مطالعه، با وجود بهبود میانگین کیفیت زندگی در سه گروه پیگیری تلفنی، پیامکی و کنترل، بین سه گروه، اختلاف آماری معناداری مشاهده نشد که علت احتمالی این عدم تفاوت، دادن آموزش حضوری و کتابچه آموزشی به بیماران گروه کنترل مانند دو گروه دیگر ذکر شده بود، زیرا متن تماس تلفنی و پیامک نیز از کتابچه

اقتباس یافته بود. لذا ممکن است این ملاحظات در ایجاد نمرات موثر بوده باشد. فوریا و همکاران (۲۰۱۳) در مطالعه خود با عنوان پیگیری تلفنی بیماران بعد از عروق سازی مجدد میوکارد، پیگیری تلفنی به صورت دوره‌ای و منظم را جهت بررسی دانش بیماران، نگرانی‌های بیماران و ارائه راه‌کارهایی برای مقابله با آن‌ها، نظارت بر علائم خلق و خوی و سطح اضطراب و تشویق به تغییرات رفتاری و شیوه زندگی توصیه می‌کند.

در پژوهش حاضر با وجود معنادار شدن تغییرات نمره تبعیت از درمان گروه کنترل با هر کدام از دو گروه مداخله، میزان تبعیت از درمان بیماران گروه کنترل نیز نسبت به قبل از مداخله تفاوت معناداری داشته است. علت این افزایش تبعیت از درمان را می‌توان این‌گونه توجیه کرد که بیماران بعد از عمل جراحی بای پس شریان کرونر، نسبت به تبعیت از رژیم درمانی خود حساس‌تر می‌شوند و سعی در افزایش دانش و اطلاعات خود در زمینه بیماری و رژیم درمانی از طریق‌های مختلف دارند؛ بنابراین، طبیعی است که امتیاز تبعیت از درمان گروه کنترل نیز مانند دو گروه مداخله، دو ماه بعد از عمل جراحی تا حدودی بهبود یابد. در مطالعه سدري و همکاران (۱۳۹۲) نیز مشابه مطالعه حاضر، میانگین امتیاز تبعیت از رژیم دارویی بیماران گروه کنترل بعد از سه ماه پیگیری افزایش پیدا کرده بود.

تمام مطالعات انجام شده در زمینه پیگیری تلفنی و پیامکی که به آن اشاره شد، از روش‌های آموزشی و پیگیری مراقبتی تلفنی و پیامکی حمایت می‌کنند. مطالعه حاضر نیز نشان داد که پیگیری مراقبتی تلفنی و پیامکی هر دو در بهبود تبعیت از درمان بیماران جراحی بای پس شریان کرونر موثر می‌باشند و بسته به شرایط می‌توان از آن‌ها جهت پیگیری بیماران بعد از عمل بای پس شریان کرونر استفاده کرد، زیرا این روش‌ها در مقایسه با سایر روش‌های پیگیری و مراقبت مانند مراجعه‌ی مستقیم به درمانگاه و بازدید از منزل آسان‌تر و مقرون به صرفه‌تر هستند و بدون محدودیت جغرافیایی، بیماران زیادی را تحت پوشش قرار می‌دهند. از جمله مشکلات و محدودیت‌های این مطالعه می‌توان به عدم همکاری برخی بیمارستان‌ها جهت انجام نمونه‌گیری و همچنین، امکان استفاده برخی بیماران و خانواده آن‌ها از مطالب آموزشی مثل پمفلت و رسانه‌ها اشاره نمود که ممکن است بر نتایج پژوهش تاثیر گذاشته باشد.

نتیجه گیری

با توجه به این که تاثیر دو روش پیگیری مراقبتی تلفنی و پیامکی بر تبعیت از درمان بیماران جراحی بای پس شریان کرونر مشخص شد و این دو روش از روش‌های کم‌هزینه و در دسترس جهت پیگیری بیماران بعد از ترخیص می‌باشند و به وسیله آن‌ها می‌توان تعداد زیادی از بیماران را در محدوده گسترده جغرافیایی آموزش داد، لذا استفاده از آن‌ها در مراکز درمانی قلب توصیه می‌شود.

تقدیر و تشکر

پژوهش حاضر حاصل پایان نامه کارشناسی ارشد در دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه شاهد است. از دانشگاه شاهد و مسئولین و پرسنل محترم بیمارستان‌ها و بیماران عزیز که در انجام این مطالعه، پژوهشگران را یاری نمودند، صمیمانه قدردانی و تشکر می‌شود.

منابع فارسی

- حیدری ع، ضیایی آ، ابراهیم زاده س، ۱۳۹۰. بررسی فراوانی بستری مجدد و عوامل مرتبط با آن در بیماران قلبی مراجعه کننده به بیمارستان‌های منتخب شهر مشهد. افق دانش. ۱۷ (۲): ۶۵-۷۱.
- سدري ن، اسدی نوقابی ا، ذوالفقاری م، حقانی ح، توان ا، ۱۳۹۲. مقایسه‌ی تاثیر دو روش پیام کوتاه (تعاملی و غیر تعاملی) بر تبعیت از رژیم درمانی ضد انعقاد در بیماران با دریچه مصنوعی قلب. آموزش پرستاری. ۲ (۴): ۱-۱۱.
- سلیمانی م، ۱۳۹۳. تبیین فرآیند خود مراقبتی در افراد مبتلا به پارکینسون: ارائه یک مدل نظری. پایان نامه دکترا. دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی تهران.
- شجاعی ا، نحیرب ب، نادری ن، زارعیان آ، ۱۳۹۲. بررسی تاثیر آموزش به بیمار و پیگیری تلفنی توسط پرستار بر میزان پذیرش‌های مجدد بیماران مبتلا به نارسایی قلبی. مجله پرستاری مراقبت ویژه. ۶ (۱): ۲۹-۳۸.
- شهرسواری ه، شهریاری م، علیمحمدی ن، رفیعیان م، ۱۳۸۸. اثر بازتوانی قلبی بر بیماران قلبی. مجله پرستاری و مامایی ایران. ۱۲ (۴): ۲۳-۳۲.

صادقی شرمه م، غفوری ف، تدریسی د، طیبی ع، ۱۳۹۲. تاثیر پیگیری مراقبتی تلفنی و پیامکی بر کیفیت زندگی بیماران پس از عمل جراحی تعویض دریچه قلب در بیمارستان های منتخب شهر تهران. مجله پرستاری مراقبت ویژه. ۶: ۶۵-۷۲.

مدانلو م، ۱۳۹۲. طراحی و روانسنجی ابزار تبعیت از درمان در بیماران مزمن، پایان نامه دکتر، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران، دانشکده پرستاری و مامایی.

موسوی فرح، ذوالفقاری م، پدram ش، حقانی ح، ۱۳۹۰. بررسی تأثیر دو روش پیگیری (موبایل و تلفن) بر تبعیت از رژیم درمانی در بیماران دیابتی. مجله دیابت و لیپید ایران. ۱۰ (۴): ۴۰۷-۴۱۸.

نیکروان مفرد م، شیرینی ح، ۱۳۸۹. اصول مراقبت های ویژه در CCU، آو دیالیز، تهران: انتشارات نور دانش.

هاشم دباغیان ف، کاربخش داوری م، سهیلی خواه ص، صداقت م، ۱۳۸۴. پذیرش دارویی در بیماران مبتلا به دیابت نوع ۲ مراجعه کننده به بیمارستان شریعتی و امام خمینی (ره). پایش. ۴(۳): ۱۰۳ - ۱۱۱.

منابع انگلیسی

- Black J, Hawks JH. 2005. Medical surgical nursing. United State of America : Elsevier Saunders.
- Bragadottir H. 2008. Computer-mediated support group intervention for parents. J Nurs Scholarsh-32:(1)40-48.
- Finkelmeier BA. 2000. Cardiothoracic Surgical Nursing. Philadelphia: W. B Lippincott Co.
- Frinkelman AW. 2006. leadership and management in nursing .New jersey. PEARSON : prentice Hall. p478.
- Furuya RK, Mata LR, Veras VS, Appoloni AH, Dantas RA, Silveira RC, Rossi LA. 2013. telephone follow-up for patients after myocardial revascularization: a systematic review. Am J Nurs. 113(5):28-31.
- Goldberg R, Goff D, Cooper L, Luepker R, Zapka J, Bittner V. 2000. Age and sex differences in presentations of symptoms among patients with acute coronary syndromes. The REACT trial. Coron Arkt Dis. 11: 399-407.
- Hodgson Y. 2005. Short Message Service as a Support Tool in Medication Adherence and Chronic Disease Management. Health Care and Informatics Review. 1: 1-7.
- Jin J, sklar G E , Min Sen Oh V, Chuen Li S. 2008. Factors affecting therapeutic compliance :A review from the patients perspective. Therapeutics perspective. Therapeutics and clinical risk management. 4(1): 269-286.
- Nundy S, Razi RR, Dick JJ, Smith B, Mayo A, O'Connor A, Meltzer DO. 2013. A text messaging intervention to improve heart failure self-management after hospital discharge in a largely African-American population: before-after study. J Med Internet Res. 15(3):53.
- Patrik K, William G, Griswold RF, Stephen S, Intille. 2008. Health and the mobile phone. AM J Preve Med. 35(2):177-181.
- Peck A. 2005. Changing the face of standard nursing practice through telehealth and telenursing . Nurs Adm Q. 29(4): 339-43.
- Rollman BL, Belnap BH, LeMenager MS, Mazumdar S, Houck PR, Counihan PJ, Kapoor WN, Schulberg HC, Reynolds CF Jr. 2009. Telephone-delivered collaborative care for treating post-CABG depression. JAMA. 302(19): 2095-2103.
- Vale MJ, Jelinek MV, Best JD, Santamaria JD. 2002. Coaching patients with coronary heart disease to achieve the target cholesterol: a method to bridge the gap between evidence-based medicine and the "real world"-randomized controlled trial. J Clin Epidemiol. 55(3):245-52.
- Van Kuiken DM. 2009. The role of hope in self-care in person with heart failure. University of Cincinnati.
- Wong FKY, Hung Mp, Chan T, Tsang MW. 2004. nurse follow up of patients with diabetes: Randomized controlled trail. J Adv Nurs. 55(4): 391-402.
- Woods, L, Susan, Svarajan, Froelicher, S, Erika, Underhill, Motzer, Sandra, Bridges, I, Elizabeth. 2010. Cardiac nursing . sixth edition. Wolters Kluwer. Lippincott Williams and wilkins. 597-600, 769-775, 889-901 .

Original Article

The effect of two ways of using the phone and SMS follow-up care on treatment adherence in Coronary Artery Bypass Graft patients

Zahra Poshtchaman¹, MSc

*Maryam Jadid Milani², Ph.D

Foroozan Atashzadeh Shoorideh³, Ph.D

Alireza Akbarzadeh Bagheban⁴, Ph.D

Abstract

Background. One of the most important aspects of care and follow-up after coronary artery bypass graft surgery is treatment adherence program. As the long term success of the surgery depends on the treatment of adherence plan.

Aim. The purpose of this study was to evaluate the efficacy of phone and SMS follow-up care on patients' treatment adherence after coronary artery bypass graft.

Method. This clinical trial was performed on patients undergoing coronary artery bypass graft surgery in the heart surgery unit in Tehran hospitals in 2014. In this study, 90 patients were selected purposively and allocated into telephone follow-up group (n=30), SMS follow-up group (n=30) and control group (n=30). Demographic and treatment adherence questionnaire were completed twice (before intervention and two months after the intervention). The telephone follow-up and SMS follow-up groups were given training and booklet before discharge. In telephone follow-up intervention, three calls a week was made for two months and the SMS follow-up group received text messages daily for two months. To analyze the data, Chi-square test, Fisher exact test, t-test and ANOVA, ANCOVA, and Bonferroni test were used.

Findings. There was no statistically significant difference between the telephone follow-up and SMS follow-up groups in terms of treatment adherence scores, before and after intervention. A statistically significant difference was seen between telephone follow-up and control groups ($p < 0.0001$), and SMS follow-up and control groups ($p < 0.0001$) in terms of treatment adherence scores, before and after the intervention.

Conclusion. Both SMS and telephone follow-up are effective to improve treatment adherence in patients after coronary artery bypass graft. It is suggested to use these interventions for patient following coronary artery bypass graft.

Keywords: Telephone follow-up care, SMS follow up care, Treatment adherence, Coronary Artery Bypass Graft

1 MSc Student of Critical Care Nursing, Shahed University, Tehran, Iran

2 Assistant Professor of Nursing, Department of Nursing, school of Nursing and Midwifery, Shahed University, Tehran, Iran (*Corresponding author) email: milani2000ir@yahoo.com

3 Assistant Professor of Nursing, Department of Nursing Management, School of Nursing and Midwifery, Shaheed Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran

4 Associate Professor of Biostatistics, Department of Basic Sciences, School of Rehabilitation, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran